

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/39/2017
Identifikačné číslo spisu: 3703899924
Dátum vydania rozhodnutia: 28.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3703899924.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. V. č. XX, XXX XX U., proti žalovanému: Obec Lednické Rovne, so sídlom Nám. Slobody 36, 020 61 Lednické Rovne, IČO: 17 952 603, zast. Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46/276, 911 40 Trenčín, IČO: 36 837 857, o zaplatenie 39 909,- Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 9Cb/77/2003, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. januára 2017, č. k. 8Cob/243/2014-497, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 20. januára 2014, č. k. 9Cb/77/2003-410, priznal znalcovi Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, so sídlom Žilina, Ulica 1. mája 32, znalečné v celkovej výške 14 649,89 Eur a upravil účtáreň súdu, aby po právoplatnosti uznesenia poukázala znalcovi sumu 14 649,10 Eur na jeho účet, a to sumu 7 500 Eur zo zálohy vedenej pod položkou registra 112/13, sumu vo výške 26,49 Eur zo zálohy vedenej pod položkou registra 162/08 a zvyšok vo výške 7 123,40 Eur zo štátnych prostriedkov. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 5 písm. b/, § 12 ods. 2, § 14 ods. 3 písm. a/, b, c/ a § 16 ods. 2 vyhl. č. 491/2004 Z. z. o odmenách a náhradách pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Uviedol že uplatnený nárok znaleckého ústavu preskúmal, pričom dospel k záveru, že znalecký ústav si odmenu a náhradu výdavkov uplatnil v súlade s vyhláškou a z obsahu znaleckého posudku je nepochybné, že sa jednalo o mimoriadne náročný znalecký úkon, znaleckému ústavu preto priznal aj uplatnené navýšenie odmeny o 30%. Súd prvej inštancie ďalej konkretizoval jednotlivé položky priznaného znalečného.

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) napadnuté uznesenie preskúmal a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné. Postup súdu prvej inštancie, ktorý priznal znaleckému ústavu odmenu a náhrady vo výške 14 649,89 Eur za mimoriadne náročný znalecký úkon bol správny, a je v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhl. č. 491/2004 Z. z. Napadnuté uznesenie preto potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. .

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 420 písm. e/ a f/ C. s. p. a ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi súdu ešte nebola vyriešená.

4. Podľa názoru dovolateľa súd pri vyhodnocovaní zaujatosti sudkyne Mgr. Ivany Šlesarovej nepostupoval správne. Sudkyňa Mgr. Ivana Šlesarová v konaní pred súdom prvej inštancie oznámila svoju zaujatosť predsedovi súdu, vzhľadom na blízky vzťah jej manžela so starostom obce Lednické Rovne a skutočnosť, že jej manžel bol vychovávaný v rodine súčasnej poslankyne za obec Lednické Rovne. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 08. decembra 2003, č. k. 8Ncb/6/03-33 rozhodol, že sudkyňa Mgr. Ivana Šlesarová nie je vylúčená z rozhodovania v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cb/77/2003 z dôvodu, že existencia niektorej okolnosti svedčiacej o vzťahu sudkyne k veci, k stranám sporu alebo k ich zástupcom, nebola v danej veci zistená. Dovolateľ poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Nc/30/2009, 5Nc/8/2009 podľa ktorých má byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci nielen vtedy, keď jeho vzťah k veci, stranám sporu alebo ich zástupcom je založený na zaujatosti skutočne preukázanej, ale rovnako, i keď existuje čo aj len najmenšia pochybnosť o jeho nestrannosti v očiach verejnosti. Sudkyňa Mgr. Ivana Šlesarová v snahe pôsobiť nezaujato mohla konať v negatívnom smere voči žalovanému, čím však v konečnom dôsledku konala zaujato a preto podľa dovolateľa nebola otázka zaujatosti tejto sudkyne posúdená správne, v dôsledku čoho je naplnený dôvod prípustnosti dovolania ako aj dovolací dôvod podľa § 420 písm. e/ C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p..

5. Naplnenie dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. vidí dovolateľ v skutočnosti, že znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 316/2016, ktorým mal byť vyčíslený zisk právneho predchodcu žalobcu dosahovaný spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenia zmluvy (abstraktný zisk), súd akceptoval aj napriek tomu, že podľa názoru dovolateľa tento nezodpovedal otázke sformulovanej súdom a znalecký ústav vykonal svojvoľne iný posudok s ustálením pojmu majetková ujma. Žalovaný v dovolaní namieta aj nesprávne právne posúdenie pri riešení právnej otázky od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. v spojení s § 432 ods. 1 C. s. p.), kedy rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od posúdenia prípustnosti odklonu znalca od jemu ustanovenej úlohy, pričom uvedená otázka je podľa názoru dovolateľa otázkou dovolacím súdom doteraz neriešenou. Namieta tiež opodstatnenosť jednotlivých položiek, uplatnených v znaleckom posudku ako aj aktívnu legitimitáciu žalobcu v predmetnej veci.

6. Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012). Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujem zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam. Toto právo, ktorého súčasťou je aj právo domôcť sa na

opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdov nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (sp. zn. 1Cdo/238/2013, 3Cdo/44/2016, 5Cdo/264/2014, 8Cdo/13/2016).

9. Žalovaný prípustnosť dovolania odvodzuje z ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ C. s. p. a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Podľa názoru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia vyjadreného v uznesení z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, dovolanie nemôže byť úspešne založené na argumentácii týkajúcej sa nesprávnosti právneho posúdenia odvolacieho súdu v niektorej právnej otázke (§ 421 C. s. p.), keď je v ňom súbežne uplatnená (protirečivá) argumentácia dovolateľa, podľa ktorej odvolací súd za daného procesného stavu (dovolateľom uplatnenej procesnej vady zmätočnosti podľa § 420 C. s. p.) nemal vôbec prikrôčiť k právnomu posúdeniu ako takému. Na základe uvedenej argumentácie veľký senát občianskoprávneho kolégia konštatoval, že kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p.. Zásada, podľa ktorej dovolateľ nemôže uplatniť popri sebe viaceré, navzájom protichodné alebo logicky sa vylučujúce dôvody prípustnosti dovolania, sa neuplatňuje iba vo vzájomnom (horizontálnom) vzťahu ustanovení § 420 a § 421 C. s. p., ale tiež vo vnútri týchto ustanovení (vo vertikálnom usporiadaní jednotlivých dôvodov dovolania v rámci toho istého ustanovenia, a to samostatne v rámci § 420 C. s. p. a v rámci § 421 C. s. p.). V prípade dovolacej argumentácie, podľa ktorej v určitom spore došlo súbežne k viacerým, zákonom samostatne kvalifikovaným vadám zmätočnosti, musí vziať dovolací súd na zreteľ, že legislatívne usporiadanie dôvodov prípustnosti dovolania postupne vymenovaných v § 420 C. s. p., zreteľne vyjadruje vyšší stupeň intenzity procesnej chyby súdu a významovú nadradenosť dôvodu zmätočnosti uvedeného v prednejšom poradí pred dôvodmi prípustnosti vymenovanými v ďalšom poradí. V dôsledku takéhoto usporiadania platí, že pri argumentácii dovolateľa týkajúcej sa procesnej vady zmätočnosti uvedenej v prednejšom poradí už nemá opodstatnenie ďalšia argumentácia týkajúca sa procesnej vady zmätočnosti uvedenej v nasledujúcom poradí. Pokiaľ dovolateľ uvedie, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva zároveň z viacerých dôvodov zmätočnosti, dovolací súd sa obmedzí len na posúdenie relevantnosti tej dovolacej argumentácie, ktorá sa týka dovolateľom namietanej vady zmätočnosti upravenej v ustanovení § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. v prednejšom poradí, pričom neprístupuje k preskúmaniu opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa o existencii procesnej vady upravenej v § 420 C. s. p. v ďalšom poradí.

10. Podľa ust. § 48 ods. 3 veta prvá C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senáty najvyššieho súdu záväzný. V súlade s uvedeným ustanovením a s dovolateľom uplatnenými dôvodmi prípustnosti dovolania súčasne podľa ust. § 420 písm. e/ C. s. p., § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., sa najvyšší súd obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania s ohľadom na vady zmätočnosti podľa § 420 C. s. p. a z dôvodu dovolateľom uplatnených viacerých väd zmätočnosti, na písmeno e/, ktoré je v prednejšom poradí.

11. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa § 420 písm. e/ C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

13. Pri uplatnení procesných väd zmätočnosti podľa § 420 C. s. p. je potrebné pre vyvodenie názoru o prípustnosti dovolania aj posúdenie dovolaním napadnutého rozhodnutia, či ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté, pričom súd rozhoduje vo veci samej rozsudkom (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu

sp. zn. 6Cdo/114/2017). Meritórne rozhodnutia na rozdiel od rozhodnutí nemeritórnych zakladajú prekážku rozhodnutej veci (*impedimentum rei iudicatae*). Naproti meritórnym rozhodnutiam stoja rozhodnutia procesné, ktoré buď predchádzajú konečnému vyriešeniu sporu (napr. rozhodnutie o spojení vecí na spoločné konanie) alebo ktorými sa konanie končí, pričom procesné rozhodnutia nezakladajú prekážku veci rozhodnutej. Pod rozhodnutiami, ktorými sa konanie končí v zmysle prvej časti vety ust. § 420 C. s. p. je možné rozumieť rozhodnutia, ktorými sa konanie o veci vymedzenej žalobou končí bez toho, aby sa vec vecne prejednála.

14. Uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť znalečné nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uvedené uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené, preto rovnako nie je rozhodnutím vo veci samej a tiež nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Takéto uznesenie odvolacieho súdu nie je preto možné napadnúť dovolaním uplatneným podľa ustanovenia § 420 C. s. p..

15. Keďže prípustnosť dovolania žalovaného nemožno z ustanovenia § 420 písm. e/ C. s. p. vyvodiť, najvyšší súd dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.